

среди от Будапеща, от Виена, от Париж. Разказвах му за една трагедия с жената на един адвокат. Проявяваше интерес към оригинални случаи. Каквото му се кажеше, запомняше го, попиваше, преработваше.

Тези неща му разказах в София, когато разбрах, че баща му е тютюнев експерт. "Бенц" беше вече излязal.

У тях бях срецал Фроса Бендерева – една много красива и фина жена, съпруга на белогвардейски руски генерал, която ми беше учителка в Търново, след като се върна от болневишкa Русия.

Димов ме разпитваше за тютюневите среди, след като ми каза, че познава чрез баща си имената на Чапрашкови и др. мои познати, но не казваше какво планира да пише. Това ще да е било през година.

Преди да заминам в Бургас и да се запозная с Димов аз бях в една компания с Мария Грубешлиева, Л. Стоянов, Мила Милева /жената на Г. Милев/, една тяхна братовчедка Нени, която впоследствие се ожени за сина на генерал Заимов, Хаджиев – преводачът на "На западния фронт нищо ново" от М. Ремарк, Й. Грънчаров – политически затворник, публицист и преводач. Те образуваха една левичарска група, която се събираше в кафене "Средец". Там от време-навреме идваше и Т. Павлов. След като се прибрахме в София, а заведох Димов там и го запознах ~~изпитувах~~, представяйки го като писател, с Данчо Грънчаров и М. Грубешлиева. Тази компания не хареса на Димов. Тогава той беше обладан от идеята за романи от живота на хайлайфа. Нямаше социални предразположения. Той се преобрази коренно в Испания. Преди това го интересуваше живота на хайлайфа с неговите особени приключения. Заведох го в "Средец" и втори път. Тогава говориха с Д. Грънчаров на литературни и политически теми. Веднаж го поканих в квартирата на Дора Мусинска /приятелка на Мила Милева и Мери Грубешлиева/. Нени Иванова идеше тук и беше много красива. Той обаче не покела да дойде повече в тази компания. Тя нещо не му хареса.

Майката на Димов беше много против женитбата на Димов с Нели. Молеше ме да ми говоря по този въпрос.

На "Сан Стефано" е живял още преди да се ожени за Нели защото в къщи не е можел да работи, нямал е условия за това. Тази негово квартира помни – беше много уютна мобилирана.

*Макровец и йончич сът автограф ек-
запишър.*

Д. К. Иванов